

[Gade]

sludder. Hvis vi virkelig skulle besvare udfordringen fra alt det nye, der er sket i Europa især øst for os, så var det jo netop ved, at vi åbnede EF, at vi skabte et åbent samarbejde, at vi nu gik i gang alle lande om at samarbejde. Og hvis vi virkelig ville tage udfordringen fra de fattige lande, som netop bliver fattigere og fattigere i disse år, alvorligt, skulle vi i stedet for gå i gang med at afskaffe EF's protektionisme og det, at vi beskytter vore markeder over for disse lande. Det er to helt andre dagsordener end den union, vi har her.

Jeg vil hæfte mig ved nogle af de ting, vi har drøftet under udvalgsarbejdet: miljø, arbejdsløshed og mulighederne for de små lande i fremtidens EF.

Først miljøområdet. Under udvalgsarbejdet er der blevet svaret svagt og undvigende på en lang række spørgsmål. Bl.a. er der opstået en betydelig usikkerhed om indholdet af Traktaten.

Det er SF's opfattelse, at udvalgsarbejdet har afsløret, at de store miljøforbedringer, som tidligere er blevet fremført som et selvstændigt argument fra ja-holdet, ikke holder i virkeligheden. Der er fortsat tale om, at grundlæggende har det indre marked og varernes frie bevægelighed højeste prioritet, illustreret af svarene til udvalget om, hvilken hjemmel der anvendes ved de direktiver, som vi i Danmark omfatter som vedrørende miljø. Titandioxiddommen, der gør affald til en vare i stedet for miljø, er ikke blevet underkendt med Traktaten.

Også når det gælder flertalsafgørelser om rene miljøforslag, er der opstået større usikkerhed. Her må SF konstatere, at flertalsafgørelser kun vil gælde i begrænset udstrækning. Hvor stor kan vi ikke svare på, for de lærde er i stigende grad blevet uenige, mens vi har behandlet denné sag.

På området den sociale dimension, herunder opretholdelse af det danske aftalesystem, er der også en betydelig usikkerhed, som afslører, at vi bliver ganske meget mere afhængige af EF-Domstolen i fremtiden.

Min første konklusion efter udvalgsarbejdet er: Miljøet står mere usikkert i Traktaten, end da vi startede diskussionen om traktatteksterne. Min anden konklusion er: Domstolsafgørelser vil blive afgørende for fortolkningen af de meget store usikkerheder, både når det gælder den sociale dimension, og når det gælder miljøet.

Når det gælder bekæmpelsen af arbejdsløsheden, står det klart, at en ØMU binder Danmark til en ganske bestemt økonomisk politik. I lørdags var der en diskussion blandt økonomi- og finansministrene i EF. Det var vist et uformelt møde – vi har da ikke talt om det i Markedsudvalget – men jeg kan læse f.eks. i Politikens referat fra dette møde: »EF's arbejdsløse afvist.« Og det fortsætter: »De skrappe budgetkrav, de 12 EF-lande har pålagt sig selv i forsøget på at skabe en fælles møntunion, umuliggør en hurtig indsats« – altså for at bekæmpe arbejdsløsheden.

Ifølge samme avis har EF-kommissæren på området fremført synspunktet med betydelig styrke, altså at det, at vi nu går ind i en økonomisk og monetær union, betyder, at vi allerede nu skal lave en politik, som – med ordene i Politikens referat – umuliggør en hurtig indsats for at bekæmpe arbejdsløsheden. Det virker helt absurd og burde være totalt uacceptabelt med den slags henstillinger i hvert fald for Socialdemokratiet og ikke mindst for regeringen. Regeringen ved vi godt satser på en sådan politik. Det har vi set tidligere. Min tredje konklusion er altså, at denne afstemning også handler om, hvordan vi skal satse på at bekæmpe arbejdsløsheden, og om vi vil satse på at bekæmpe arbejdsløsheden.

Så til Delors' udtalelser om, at han ville chokere en lang række lande i EF med sine tanker om, hvordan mindre lande skulle have mindre at sige i fremtiden. Og jeg skal sandelig love for, at han har fået chokeret. Selv vores egen udenrigsminister er blevet dybt chokeret og optrådte i går som den, der nu truede med at kunne styre hele EF. Man kunne godt få den tanke, at når vi nu får stemt nej – og jeg har forstået, at udenrigsministeren vil blive – og han så skal ned og forhandle SF's nej-udspil, hvis han så kan mande sig op, ligesom han gjorde i går over for Delors, er jeg ikke nær så nervøs, som jeg var i forgårs.

Jeg kan forstå, at udenrigsministeren mener, at den slags tanker er helt forkerte, men jeg vil gerne spørge udenrigsministeren: Har udenrigsministeren nogen sikkerhed for, at de tanker ikke dukker op netop på Lissabontopmødet nogle uger efter, at vi stemmer i Danmark? Min konklusion er klart: Med Unionstraktaten fortsættes et pres, der vil mindske de små landes indflydelse.